



ת"פ 23329/02/16 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד אוריאן (חנית) כהן - בעצמה

בית משפט השלום בבאר שבע

6 נובמבר 2018

תפ"ק 23329-02-16 מדינת ישראל נ' כהן
תפ"ק 22310-06-15

בפני כבוד השופטת עמיתה דרורה בית אור
בעניין: מדינת ישראל - פמ"ד - המאשימה
ע"י ב"כ עוה"ד רחלי אטיאס

נגד

אוריאן (חנית) כהן - בעצמה - הנאשמת
ע"י עוה"ד רעות אוליאל סנגוריה ציבורית

גזר דין

אוריאן (להלן: "אוריאן"/"הנאשמת") ילידת 1984 הורשעה על פי הודאתה בשני כתבי אישום:

בתפ"ק 22310-06-15 בכתב אישום מתוקן ב - 4 עבירות של זיוף לפי סעיף 418 אמצעיית לחוק העונשין תשל"ז 1977 (להלן: "החוק"), ב - 4 עבירות של שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 בנסיבות סעיף 418 אמצעיית לחוק, ב- 3 עבירות של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק ובעבירה של ניסיון לקבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא יחד עם סעיף 25 לחוק.

על פי כתב האישום בארבעה מועדים שונים בחודש נובמבר 2014, זיפה הנאשמת 4 שקים שונים בכוונה לקבל באמצעותם דבר במרמה, ביודעה שהם מזויפים (להלן: "השקים"). הנאשמת קיבלה במרמה באמצעות השקים בשלוש הזדמנויות, דבר לא לה במרכול "היפר כהן" בנתיבות (להלן: "המרכול"). וניסתה בהזדמנות נוספת לקבל דבר לא לה.

בתפ"ק 23329-02-16 בכתב אישום מתוקן הורשעה הנאשמת בעבירה של אימים לפי סעיף 192 לחוק.

על פי כתב האישום המתוקן בתאריך 20.10.15 במרכז לילד ולמשפחה בנתיבות, התקיימה ועדה לתכנון וטיפול בענין ילידה של הנאשמת. במהלך הדיון בועדה איימה הנאשמת על רכזת אלימות במשפחה העו"ס רות לגזיאל (להלן: "המתלוננת") באופן המתואר בכתב האישום כל זאת בכוונה להפחיד את המתלוננת או להקניטה.



אוריאן הצטרפה לבית המשפט הקהילתי ביום 15.5.17. ביום 22.1.18 הוצג הסדר טיעון (ראה פרוטוקול מיום 22.1.18 עמ' 37). במעמד הצגת הסדר טיעון התבקש שירות המבחן לבדוק אפשרות לקיום הליך של צדק מאחה, בין אוריאן לבין המתלוננת בתפ"ק 23329-02-16. יצוין כי ביום 14.10.18 נערך "הסכם איחוי פגיעות" בין המתלוננת לבין הנאשמת וזאת לאחר שהצדדים הביעו רצונם לקיים מפגש של צדק מאחה (על כך בהמשך).

תסקירי שירות המבחן:

שירות המבחן הגיש בעניינה של אוריאן שני תסקירים, תסקיר עומק ביום 5.7.17 (להלן: "תסקיר העומק") ותסקיר מסכם ביום 14.8.18 (להלן: "תסקיר מסכם").

מהתסקירים עולה כי מדובר בנאשמת היום בת 34 נשואה ואם ל - 3 ילדים. שני בנים בני 16 ו 14, מבעלה הראשון ממנו התאלמנה ובת כבת 8 מקשר זוגי אחר. לפני שנה נישאה לבעלה הנוכחי. מתגוררת עם בעלה בנה וביתה בדירה בשכירות פרטית בדימונה ומקבלת סיוע בשכר דירה ממוסד השיכון. מקיימת את משפחתה מקצבאות המוסד לביטוח לאומי וכן מדמי מזונות שמעביר לה אבי ביתה. כיום שוקדת על פתיחת עסק בתחום האסטיטיקה (איפור ערב ובניית ציפורניים).

בתסקיר העומק זוהו הבעיות המרכזיות שטעונות טיפול ושיקום ועניין - טיפול רגשי, הסדרת חובות, תעסוקה, מערכות תמיכה. תסקיר העומק סוקר את הרקע האישי והמשפחתי של אוריאן וניסיונות שיקום קודמים. בין היתר נאמר בתסקיר העומק: **"התרשמנו מאשה בעלת יכולות קוגניטיביות וורבליות תקינות אשר גדלה במשפחה רב בעייתית אשר התקשתה לספק את צרכיה הבסיסיים ובסיוע גורמי רווחה הוצאה למסגרות חוץ ביתיות. התמודדותה של חנית (אוריאן דב"א) עם חוויות של נטישה, דחיה, ואלימות מגיל צעיר במשפחת מוצאה ובהמשך במערכות היחסים הזוגיות השפיעו על דימוייה העצמי. נראה כי לאורך חייה ניהלה אורח חיים הישרדותי אשר התאפיין בקשיי פרנסה, היעדר מקום מגורים קבוע וציב רמה גבוהה של חרדה באשר לעתידה ועתיד ילדיה."**

עוד נאמר בתסקיר העומק בענין חובותיה של אוריאן **"כי יש לה חובות בהיקף נרחב עוד מתקופת נישואיה הראשונים לבעלה. לטענתה בעלה ז"ל יצר את החובות הללו על רקע התמכרותו להימורים. חובות אלה מקשים עליה לארגן את חייה מחדש ולשקמם. בשל חובותיה להוצאה לפועל חשבונה מעוקל והיא אינה יכולה לעבוד באופן קבוע ומסודר. לציין כי ברשותה תעודה בתחום עיצוב פנים ואדריכלות אולם אינה יכולה לעבוד בתחום זה"**.

בתסקיר המסכם מפרטת קצינת המבחן בתסקיר מפורט וממצה את תוצאות ההליך השיקומי שעברה אוריאן והשגיה בכל אחד מהתחומים שזוהו כטעונים טיפול ושיקום.

קצינת המבחן מציינת בתסקיר המסכם כי אוריאן סיימה את כל שלבי תכנית השיקום בהצלחה. לדברי קצינת המבחן **"מדובר באשה אשר לאורך כל התהליך השיקומי גילתה יוזמה ואקטיביות והיתה נכונה ומוכנה לפעול למען קידום מטרותיה ושיקום וארגון מחדש של חייה. אוריאן התגברה על חששות ופחדים תוך שהיא מגלה נחישות**



והתמדה בהתמודדות עם הקשיים שעלות בהיעדר הכנסה, עיקולים על משכורתה, עיכוב משמעותי בקבלת צו הכינוס וכן גם לגבי הסיוע בשכר דירה....אוריאן מהווה כיום מודל עבור ילדיה וסביבתה באופן בו היא לוקחת אחריות על חייה ופועלת לרווחת ילדיה.... לאורך השתתפותה בתכנית אוריאן עברה תהליך משמעותי של שינוי בחייה וגילתה כוחות ויכולות להתמודד עם האתגרים אשר ניצבו בפניה בתחומים השונים: דיור, חובות, תעסוקה, הורות ועוד....".

לאור האמור לעיל ממליץ שירות המבחן כי בהיות הנאשמת נעדרת רישום פלילי ולאור תהליך השיקום המשמעותי שעברה והרצון לשמר עבורה אפשרויות תעסוקה בעתיד, לבטל את הרשעותיה בדין וזאת בכפוף להטלת צו מבחן לתקופה של 12 חודשים. כמו כן ממליץ שירות המבחן להחתיים את אוריאן על התחייבות. לגבי פיצוי כספי למתלוננת - ממליץ שירות המבחן שלא לחייבה בפיצוי בשל בעיות כלכליות וחובות כספיים.

טיעוני באי כח הצדדים:

ב"כ המאשימה - ציינה בטיעוניה כי אין חולק שאוריאן עברה תהליך מוצלח בבית המשפט הקהילתי ועל כן מבקשת המאשימה לאמץ את המלצות שירות המבחן בתסקיר רק בחלקן, להשית עליה צו מבחן למשך שנה והתחייבות. ב"כ המאשימה מבקשת שלא לבטל הרשעתה בדין של אוריאן ולהטיל עליה מאסר מותנה בגין העבירות שביצעה. כמו כן מבקשת להטיל פיצוי סימלי לטובת הנפגעים, שכן יהיה בכך כדי להביע חרטה ואמפטיה לנפגעים. גובה הפיצוי לשיקול דעת בית המשפט.

לטענת ב"כ המאשימה עניינה של הנאשמת אינו עומד בקריטריונים שנקבעו בפסיקה לביטול הרשעה. מפנה לע"פ 2083/96 תמר כתב נ. מדינת ישראל ולהלכה שנקבעה בענין ר"ע 432/85 רומנו נ. מדינת ישראל. עוד מפנה המאשימה לפסה"ד בענין 3459-11-08 שם הורשע נאשם בעברות של זיוף וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות. מדובר בנאשם ללא עבר פלילי שהודה בהזדמנות הראשונה, ואף החזיר חלק מהכספים. בית המשפט החליט להשית עליו מאסר של 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים וקנס כספי.

עמדת ב"כ המאשימה כי בעניינה של הנאשמת לא מתקיימים התנאים המצטברים שנקבעו בפסיקה לענין ביטול ההרשעה שהינם בין היתר כי על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם וכי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.

אשר על כן מבקשת ב"כ המאשימה להשאיר את ההרשעות בדין על כן, להשית על הנאשמת צו מבחן למשך 12 חודשים, להשית תנאי לשיקול דעת בית המשפט וחתימה על התחייבות וכן פיצוי כספי סמלי לנפגעים.

ב"כ הנאשמת - מפנה בטיעוניה לתיאור התהליך הארוך שעשתה אוריאן בבית המשפט הקהילתי. לדבריה חרף קשיים רבים בתחומים שונים בחייה, התמידה הנאשמת בשיתוף פעולה עם התכנית, עמדה בכל היעדים וסיימה את ההליך בהצלחה יתרה.



ב"כ הנאשמת מבקשת לקבל המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתה בדין של הנאשמת. להשית על הנאשמת צו מבחן והתחייבות. מבקשת לקבל ההמלצה גם בענין אי השתת פיצוי כספי וזאת עקב הקשיים הכלכליים איתם מתמודדת אוריאן.

לענין ביטול ההרשעה ציינה בין היתר ב"כ הנאשמת כי מדובר בנאשמת נעדרת עבר פלילי, שביצעה את העבירות המיוחסות על רקע מצוקה כלכלית קשה. לדבריה כל אשר נקנה באמצעות השקים המזוייפים היו מוצרי מזון עבורה ועבור ילדיה. עובר לביצוע העבירות בשנת 2014 נפטר בפתאומיות בעלה של אוריאן והותיר אותה ללא כל הכנסה עם חובות רבים. בצר לה סתתה מדרך הישר על מנת לכלכל את משפחתה. גם העבירה שבוצעה כלפי המתלוננת על פי כתב האישום הנוסף נבעה מתוך חשש שילדיה יילקחו ממנה. בסמוך לכך פנתה אוריאן וביקשה סליחה ואף הביעה נכונות להליך של צדק. מאחה.

כיום לטענת ב"כ הנאשמת מדובר באשה חזקה שמכלכלת את צעדיה בחכמה. מעוניינת להעניק כל שניתן לילדיה. היא זקוקה לכל הנתונים שיהיו לצידה ועל כן הרשעה בדין תסגור בפניה אפשרויות תעסוקה רבות ובכך תפגע פגיעה ממשית באפשרויותיה לפרנס את עצמה ואת משפחתה.

מפנה ל ע"פ 9893/03 וכן לת"פ 27274-07-15 מדינת ישראל נ. לונגהיים וכן לע"פ 8218/16 יצחק נ. מדינת ישראל כמו כן לפסה"ד 2083/96 תמר כתב נ מדינת ישראל והקריטריונים שנקבעו בו בסוגיה של ביטול הרשעה בדין.

אשר על כן מבקשת ב"כ הנאשמת לקבל המלצת שירות המבחן ולהטיל על אוריאן צו מבחן למשך 12 חודשים להימנע מהטלת פיצוי ולבטל את הרשעתה בדין.

קצינת המבחן - חזרה על האמור בתסקיר המסכם וציינה כי שירות המבחן רואה את הליך השיקום של הנאשמת כהליך מוצלח. לדבריה גילתה אוריאן לאורך כל ההליך בבית המשפט הקהילתי נחישות והתמדה והיום היא מהווה מודל לילדיה ולסביבתה. אשר על כן שירות המבחן ממליץ על ביטול הרשעתה בדין של נאשמת, השתת צו מבחן והתחייבות.

צדק מאחה:

אוריאן קיימה ביום 14.10.18 מפגש של צדק מאחה עם המתלוננת מתפ"ק 22310-06-15, בנוכחות מנחת צדק מאחה עו"ס הילה זילבר. הצדדים חתמו על הסכם איחויי פגיעות (להלן: "ההסכם"). במהלך המפגש המשותף ניהלו הנפגעת ואוריאן שיח באופן ישיר הקשיבו זו לזו ושמעו כיצד כל אחת התייחסה למעשה הפלילי ולהשלכותיו. הן קיבלו תשובות לשאלות והגיעו להבנה לגבי האירוע נסיבותיו ותוצאותיו.

תמצית דברי הנפגעת ואוריאן פורטו באריכות בהסכם שהוגש לבית המשפט.

מן הראוי להדגיש ולציין כי אוריאן שיתפה את הנפגעת בכך שבאותה תקופה בה התקיים הדיון בועדה של המרכז לילד



ולמשפחה, היתה אוריאן נתונה ללחצים מצד משפחת בעלה המנוח שרצו לקבל אחריות על הכספים שקיבלו ילדיה בעקבות מות אביהם בתאונה. אוריאן סיפרה לנפגעת כי מתוך הפחד כי ילדיה ילקחו ממנה אמרה אמירות קשות ואיימה וכיום היא חשה בוושה רבה על הדברים שאמרה. היא תארה כי מיד לאחר ביצוע העבירה הבינה שאמרה אמירות שלא היתה צריכה להגיד אמירות שלא הגיעו לדבריה, לנפגעת אשר לתחושתה תמיד היטיבה עימה.

הנפגעת מסרה שמבחינתה המעגל נסגר וכי מפגש הצדק המאחה הראה לה את השינוי שעברה אוריאן. היא מבינה שההתנהגות שלה באירוע העבירה נבעה ממצב של הרס עצמי בו היתה באותה עת והיא סולחת לה על כך. עוד ציינה כי אין לה צורך בכל תיקון נוסף מצד אוריאן.

דין והכרעה:

בעניינו מדובר בנאשמת שהודתה בהזדמנות הראשונה והורשעה בעבירות שיוחסו לה בשני כתבי אישום במסגרת הסדר הטיעון ושהינן עבירות זיוף, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה, נסיון לקבלת דבר במרמה ואיומים, הכל כמפורט לעיל בכתבי האישום.

הנאשמת לקחה אחריות על מעשיה, הביעה חרטה והשתלבה בהליך שיקום ארוך ומוצלח בבית המשפט הקהילתי.

בסוף הליך השיקום המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעה בדין של הנאשמת ולהשית עליה צו מבחן והתחייבות.

בענין ביטול ההרשעה בדין - חלוקים ביניהם באי כח הצדדים - בא כח המאשימה מתנגדת לביטול ההרשעה, ב"כ הנאשמת מבקשת לקבל ההמלצה ולבטל ההרשעה.

לענין ביטול ההרשעה בדין - ככלל כאשר נמצא אדם עובר עבירה מתמצה בעניינו ההליך הפלילי בהרשעה ועונש. יחד עם זאת ישנם מקרים בהם מצאו בתי המשפט לנכון לבטל הרשעה בדין של נאשמים (סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב 1982 (להלן: "החסד"פ")) שכן - הן האינטרס הציבורי והן האינטרס הפרטי של הנאשם יצאו נשכרים מכך.

מצאתי לנכון לצטט בהקשר זה את דבריה של כב' השופטת שטרסברג כהן בע"פ 9090/00 שניידרמן נ. מדינת ישראל. באותו מקרה ביטל בית המשפט העליון הרשעה בדין של נאשם שהורשע בביצוע עבירות חמורות של קשירת קשר לביצוע סידרת מעשי שוד והחזקת נשק, והטיל של"צ בהיקף 300 שעות זאת בין היתר לנוכח סיכויי שיקום של הנאשם.

אומרת כב' השופטת שטרסברג בפסק הדין: **"עומד לפנינו אדם צעיר, שנכשל באופן חד פעמי והוא מבקש לאפשר לו לשקם את חייו בלי שההרשעה תעמוד לו לרועץ. האינטרס של המערער בשיקומו אינו רק אינטרס של העבריין ואינו פועל יוצא מנתינת הדעת על נסיבותיו האישיות לטובתו הוא, אלא זה אינטרס ציבורי ממדרגה ראשונה. עניינו של אינטרס זה הוא לתת סיכוי למי שנכשל בעבירה בנסיבות כבעניינו לחזור לחיק**



החברה ולהשתלב בה כאדם נורמטיבי. הסטיגמה הדבקה בהרשעה עלולה לפגוע בכך.

בית המשפט מדגיש כי אין באמור לעיל כדי להפחית מחומרתה של העבירה. אולם כאמור בבחינת מכלול השיקולים סבר בית המשפט "אף אם לא בלי היסוס" כדבריו כי הכף נוטה לטובת השיקולים שעניינם שיקומו של הנאשם ועתידו. בנסיבות אלה עשה בית המשפט שימוש בסמכותו לפי סעיף 192א לחסד"פ והורה על ביטול הרשעתו בדין של הנאשם.

בע"פ 2083/96 תמר כתב נגד מדינת ישראל אומרת כב' השופטת דורנר :

" אכן ענישתו של אדם היא אינדיבידואלית ובית המשפט בוחן עניינו של כל נאשם ונאשם ואינו קובע את עונשו אך על פי מהות העבירה. ואולם מהותה של העבירה הצורך בהרתעת הרבים ובעבירות שקרבן אינו הפרט אלא הציבור כולו אף הוקעת מעשה העבירה - בצירוף מדיניות ענישה אחידה ככל האפשר על יסוד שיקולים אלה - כל אלה משמשים כגורמים העלולים לגבור אף על שיקום של נאשם.

הימנעות מהרשעה אפשרית איפא בהצטבר שני גורמים: ראשית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

עיינתי בפסקי דין רלבנטיים לענין שיקולים לביטול הרשעה, לחילופין השארתה על כנה, שניתנו במהלך שנים רבות בבתי המשפט על כל ערכאותיהם. בתי המשפט מצאו במקרים רבים, כשאין יחס סביר בין הנזק שצפוי לנאשם אם יורשע לבין חומרת העבירות שביצע, לבטל הרשעה בדין. כל זאת לאחר שנלקחו בחשבון הנסיבות הרלוונטיות כמו העדר עבר פלילי, גיל הנאשם, העיסוק העתידי הצפוי, מהות העבירה, האם הקרבן הוא פרט ולא הציבור כולו, עמדת שירות המבחן ועוד. החלטות כאלה של ביטול הרשעה, ניתנו בגין עבירות אלימות, מרמה, סמים ואפילו בעבירות מין. באותם מקרים עקב ביטול ההרשעה הושטו על הנאשמים דרכי ענישה חילופיות כגון של"צ, צו מבחן.

כפי שפורט לעיל בהרחבה עומדת בפני בית המשפט אשה צעירה בת 34, שמאז ילדותה ידעה חיים קשים ומתסכלים. מצבה הכלכלי של משפחתה היה קשה, אביה התנהג כלפיה וכלפי אחיה באלימות. אוריאן הוצאה ממשפחתה למשפחות אמנה בהיותה כבת 12, בהן התקשתה להשתלב והועברה למעון "צופיה" לנערות בסיכון שם שהתה עד גיל 17. נישאה בגיל צעיר ילדה שני ילדים, התגרשה מבעלה על רקע התמכרותו להימורים והתנהגות אלימה כלפיה. הבעל נהרג בתאונה, מה שהיווה משבר לילדיה והותיר אותה ללא הכנסה ועם חובות כספיים גדולים שנבעו בין היתר מהתמכרותו של בעלה להימורים. עקב חובותיה להוצאה לפועל הוטלו עיקולים על חשבונות הבנק שלה.

מדובר בנאשמת שחרף הקשיים ניסתה להתמודד עם מצבה ופנתה לסיוע של הרווחה בנתיבות שם התגוררה ובהמשך לכך ילדיה הוצאו לפנימיות.

לא מדובר במי שפיתחה דפוסים עבריינים חרף קשיים והעדר מערכות תמיכה, נהפוך הוא! אוריאן ניסתה לשרוד ולהמשיך את חייה, ללא כל תמיכה משפחתית או אחרת וללא כל תמיכה כלכלית. הכירה בן זוג נוסף ממנו נולד ביתה, אך נאלצה להפרד מאותו אדם על רקע מערכת יחסים אובססיבית.



בסופו של דבר עזבה את נתיבות ועברה לגור בדימונה. שם החלה בסיוע הרווחה בהליך שיקום, גייסה כוחות להשתלב בפרוייקט "תעסוקה לרווחה", השלימה בגרויות ולמדה במכללת ספיר לימודי תעודה במקצוע עיצוב פנים ואדריכלות.

העבירות שאותן ביצעה הנאשמת בשני כתבי האישום נעשו על רקע של מצוקה כלכלית וחשש שילדיה ילקחו ממנה. הרכישות שביצעה הנאשמת בשקים המזוייפים היו באותו מרכול, שם רכשה אוריאן מוצרי מזון לה ולילדיה.

מדובר בעבירות שמבוצעות על רקע מצוקה כלכלית ו/או קשיים נפשיים ולא ממניעים עברייניים. בדו"ח השנתי של הסנגוריה הציבורית לשנת 2014 כונו התיקים הפליליים שנפתחו על רקע של מצוקה כלכלית והתאפיינו בגניבות מזון בסיסי "תיקי עוני". נאמר בדוח הסנגוריה הציבורית כי: **"המאפיין המרכזי של תיקי העוני הוא שהעבירה הפלילית לכאורה מתבצעת על רקע נסיבות של מצוקה כלכלית קשה ומציאות חיים הישרדותית בשל מחסור באמצעי קיום בסיסיים"**. אומרת הסנגוריה בהמשך הדוח: **"לעתים ברקע לדברים קיימת גם הפרה של המדינה את חובותיה הבסיסיות כלפי האזרח ובכלל זה החובה החוקתית להבטיח קיום מינימלי של אזרחיה בכבוד....."**

מצאתי כי לא מדובר בעניינו במקרה של עבריינית פלילית, בעלת דפוסי חשיבה עברייניים, אלא במי שנלחמה על חייה וניסתה לשרוד חרף מצוקות. לא רק זאת מדובר בנאשמת ששיקמה את חייה באופן מרשים ובכוונתה להמשיך ולהתקדם הן במישור המשפחתי, הן במישור הכלכלי ובעיקר במישור התעסוקתי העתידי.

וכך נאמר בע"פ 2210/94: **"בנסיבות כפי שנוצרו, כאשר המערער הפך לאזרח חיובי שבכוחו לתרום לחברה שהוא נמנה עליה מכישרונו ומיומנותו אין ספק בדבר שקיום הרשעה הרשומה לחובתו סוגרת לפניו דלתות רבות ומונעת ממנו להשתלב בצורה מלאה במערכת החיים והעבודה במדינה"**.

יצוין כי ביטול הרשעה ניתן גם במקרים של עבירות חמורות (כולל עבירות מין) כאשר בית המשפט סבר כי גם לשיקול הציבורי ולחברה כולה ולא רק לנאשם תהיה תרומה מביטול הרשעתו של הנאשם. עניינה של אוריאן עומד בקריטריונים שנקבעו בפסיקה לביטול הרשעה בדין.

(ראה בענין זה של ביטול הרשעה עקב שיקום משמעותי שעבר הנאשם גם ע"פ 5931/13, ע"פ 8690/15 ע"פ 111/14, ע"פ 658/01 ועוד).

הנאשמת לקחה אחריות, הביעה חרטה עמוקה והשתלבה בהליך של צדק מאחה. בד בבד היתה מעורבת בהליכי שיקום בבית המשפט הקהילתי אותם סיימה בהצלחה.

בעניינה של הנאשמת ניתן משקל מוגבר להליך השיקום שעברה ולעמדת שירות המבחן שהינה המלצה חד משמעית של העדפת ההליך השיקומי על פני שיקולים אחרים וקביעה שהרשעה בדין עלולה להיות בעכרי הנאשמת בעתיד.



ודוק: אינני מתעלמת מהנזק שנגרם למתלוננים ומההיבט הציבורי אך בנסיבות הענין כמפורט לעיל יש ליתן משקל לעניינה של הנאשמת שהוא בסופו של דבר גם אינטרס של הציבור.

סוף דבר: בתוקף סמכותי לפי סעיף 192א לחסד"פ אני מורה בזאת על ביטול הרשעתה בדין של הנאשמת.

בתוקף סמכותי לפי סעיף 71א(ב) לחוק העונשין לאחר שהבהרתי לנאשמת את משמעותו של צו המבחן והנאשמת הצהירה כי מסכימה לתנאי צו המבחן, אני משיתה על הנאשמת צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום.

הנאשמת תחתום על התחייבות על סך 1,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות שיוחסו לה במשך 12 חודשים מהיום.

ההתחייבות תחתם בתוך 7 ימים מהיום שאם לא כן תיאסר הנאשמת למשך 7 ימים.

מצאתי לנכון שלא להשית על הנאשם פיצוי כספי שכן גם המתלוננת ציינה שאין לה כל תביעות נוספות מהנאשמת.

אנו מאחלים לנאשמת הצלחה בהמשך דרכה.

ניתן היום, , בהעדר הצדדים.

06.11.2018